

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/129/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116216829
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6116216829.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu Platiť sa oplatí s. r. o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 45 684 618, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej C. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom č. d. XXX, XXX XX D., o zaplatenie 247,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 8Csp/51/2016-53 zo dňa 11. januára 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (prvý výrok), a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 % (druhý výrok).

2. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09. 09. 2016 domáhal zaplatenia sumy 247,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 53,83 Eur od 10. 09. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 89,77 Eur od 10. 10. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 54,73 Eur od 10. 11. 2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 48,83 Eur od 10. 12. 2013 do zaplatenia z dôvodu poskytnutia verejných služieb právnym predchodcom žalobcu - Slovak Telekom, a.s. so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, IČO: 35 763 469 žalovanej, ich nezaplatenia žalovanou a postúpenia pohľadávok s prísl. na žalobcu a z dôvodu omeškania žalovanej s ich zaplatením. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, nevyužila žiadne prostriedky procesného útoku. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 177 ods. 2 písm. a) Civilného sporového poriadku, keďže sa jedná o drobný spor a skutkový stav je nesporný. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho tvrdenia, že je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore založeného na tom, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu bola na žalobcu postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 08. 2015 a odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 03.09.2015 a postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 04. 09. 2015. Žalobca ohľadne tohto tvrdenia totiž ani na výzvu súdu zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 08. 2015 nepredložil a nepredložil ani doklad (doručenku) o doručení oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanej s odvolaním sa na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 119/2003, podľa ktorého „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ K tomu zaujal súd prvej inštancie stanovisko, že daný judikát hovorí

o relevantnom oznámení o postúpení pohľadávky, ktorým je len také oznámenie, ktoré sa dostalo do dispozície žalovaného - dlžníka a s ktorým mal možnosť sa oboznámiť. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol aj s poukazom na konštantný právny záver v obdobných veciach vedených Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 8C/48/2015 (na Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/654/2015), sp. zn. 8C/148/2015 (na Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/612/2015), či sp. zn. 8C/158/2015 (na Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/733/2015). Doplnil, že keďže žalobca, nepreukázal, že je veriteľom žalovanej a tým, že je nositeľom hmotnoprávných oprávnení v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, nie je vo veci potrebné skúmať, či žalovaná uhradila alebo neuhradila cenu služieb poskytnutých právnym predchodcom žalobcu.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a písm. h) C. s. p. s tvrdením, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom, znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súdu prvej inštancie vyčítal, že jeho skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, že - žalobca nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 08. 2015 a Odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 03. 09. 2015. Postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu bolo žalovanému oznamované istom zo dňa 04. 09. 2015 - žalovaná nepoprela, preto mal súd prvej inštancie vychádzať z ustanovenia § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Súd prvej inštancie preto dané skutkové tvrdenia nemá čo dokazovať. Tým, že vyžadoval dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení, porušil ust. § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, preto jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je zároveň porušením práva na spravodlivý proces, ktoré je vyjadrené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako právo na súdnu ochranu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/94). Obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). Ďalej žalobca namietal, že ak by sa súd prvej inštancie domnieval, že ust. § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku na tento prípad aplikovať nemožno, v napadnutom rozhodnutí sa týmto nezaoberal, v čom videl žalobca nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia a tým taktiež porušenie práva strany na spravodlivý proces, nakoľko podľa neho v dôsledku toho odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nemá všetky zákonom vyžadované náležitosti, je nedostatočné a nepresvedčivé. Poukázal tiež na to, že eviduje minimálne 18 právoplatných rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica (uviedol spisové značky), kde na rovnakom skutkovom základe a obdobných dokladoch ako boli predložené v tomto konaní, mu súd pohľadávky priznal a žalobám vyhovel.

5. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov konania, eventuálne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu doručenému jej v zmysle § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) dňom 29.03.2017 nevyjadřila.

7. Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania

podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

8. Dôvodnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. spočíva v tom, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade so zákonom - ust. § 151 ods. 1 C. s. p., keď na jednej strane sám v 3. odseku napadnutého rozhodnutia konštatuje, že žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a v 4. odseku odôvodnenia konštatuje, že skutkový stav je nesporný a že žalovaná v konaní neuviedla žiadne skutkové tvrdenia a neoznačila žiadne dôkazy, ktoré by nárok žalobcu spochybňovali či rozporovali, na druhej strane na preukázanie skutkových tvrdení žalobcu, že nadobudol pohľadávku od právneho predchodcu žalobcu a postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanej požaduje dôkazy. Odvolateľ správne poukazuje na to, že žalovaná jeho skutkové tvrdenia uvedené v žalobe nepoprela, sám súd prvej inštancie konštatoval, že nevyužila žiadne prostriedky procesného útoku (toto uviedol zrejme nedopatrením, nakoľko v jej pozícii sa jedná o prostriedky procesnej obrany), teda jeho skutkové tvrdenia sú nesporné, a preto ohľadne nich nemožno vykonávať dokazovanie. Pokiaľ sa súd prvej inštancie odvoláva na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobných veciach, odvolací súd konštatuje, že tieto posudzovali vec samu ešte v rámci pravidiel zakotvených v Občianskom súdnom poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), kedy sa v zásade nedokazovali zhodné skutkové tvrdenia medzi účastníkmi konania, t.j. také, ktoré obaja účastníci konania (žalobca aj žalovaný) zhodne tvrdili, resp. jeden s tvrdením druhého súhlasil (viď ust. § 120 ods. 3 O. s. p.). Situácia sa však od účinnosti C. s. p. podstatne zmenila v tom, že vyžaduje procesnú aktivitu strany sporu pri uplatňovaní práva, či bránení sa proti uplatňovanému právu protistrany, čo sa premietlo aj do ust. § 151 C. s. p., kde na to, aby sa považovalo skutkové tvrdenie strany za nesporné a tým ho netreba dokazovať stačí, ak druhá strana zostane pasívna a skutkové tvrdenia protistrany nepoprie. Aj to je jeden z nástrojov, ktorého cieľom je urýchlenie konania na súde tým, že súd vykonáva dokazovanie len ohľadne sporných skutkových tvrdení strán v spore. Súdom prvej inštancie uvádzané rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici ohľadne dôkazného bremena žalobcu sú preto neaktuálne. Odvolací súd si plne uvedomuje, že sa v tejto veci jedná o spotrebiteľský spor, avšak je toho názoru, že ustanovenie § 151 C. s. p. sa použije aj v spotrebiteľských sporoch, nakoľko vylúčenie jeho aplikácie na spotrebiteľské spory zo žiadneho ustanovenia tretej časti, druhej hlavy, prvého dielu C. s. p. nevyplýva. Zvýšená ochrana spotrebiteľa sa prejavuje napríklad v tom, že súd nemôže vydať v konaní rozsudok pre zmeškanie v neprospech spotrebiteľa, že vykonáva aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol. Stále však platí, že súd dokazovanie vykonáva len ohľadne sporných skutkových tvrdení, t. j. v situácii, keď spotrebiteľ namieta, popiera skutkové tvrdenia protistrany, len nemusí navrhnúť dôkazy na preukázanie nepravdivosti sporných skutkových tvrdení protistrany, resp. na preukázanie svojich skutkových tvrdení, ktoré popiera protistrana (napr. ich nenavrhol preto, že nevie, aké dôkazy má navrhnúť). Napokon, ak by mal súd prvej inštancie za to, že skutkové tvrdenia žalobcu o postúpení pohľadávky sú sporné a treba ich dokazovať, nemohol rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania, pretože jednou z podmienok takéhoto postupu je aj to, že skutkové tvrdenia strán (logicky všetky rozhodujúce pre právne posúdenie veci) nie sú sporné. Inak nie je v jeho kompetencii spochybňovať skutkové tvrdenia žalobcu a vyžadovať na ich preukázanie dôkazy. Nesprávnym procesným postupom v rozpore s ustanovením § 151 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie teda znemožnil strane (žalobcovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo vyústilo do nesprávneho právneho posúdenia veci. Tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom z dôvodu, že súd prvej inštancie sa, ako uvádza v 16. odseku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v dôsledku nepreukázania nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní nezaoberal tým, či žalovaná uhradila, alebo neuhradila cenu služieb poskytnutých právnym predchodcom žalobcu. V súlade s § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že bude úlohou súdu prvej inštancie sa v ďalšom konaní vysporiadať s touto okolnosťou v odôvodnení nového rozhodnutia. Ak žalovaná ani v priebehu ďalšieho konania nebude rozporovať skutkové tvrdenia žalobcu, bude úlohou súdu prvej inštancie uvážiť, či rozhodne vo veci bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) C. s. p. (nie § 177 ods. 2 písm. a) C. s. p. - jedná sa totiž o spotrebiteľský spor). Je samozrejme právom, nie povinnosťou súdu prvej inštancie takto postupovať aj pri splnení všetkých podmienok vyžadovaných ust. § 297 písm. b) C. s. p., ktoré je uvedené slovami „pojednávanie nie je potrebné nariadiť“, nie že ho nemožno nariadiť. V prípade, že skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne postúpenia pohľadávok uplatňovaných žalobou zostanú nespornými,

bude úlohou súd prvej inštancie po zopakovaní dokazovania oboznámením sa s obsahom faktúr či už mimo alebo v rámci pojednávania, náležite sa vysporiadať s otázkou, či žalobca má nárok na poplatky za upomienku oneskorenej platby 2 x 4,99 Eur, či sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku (čo je vecou právneho posúdenia). Súčasťou uplatňovaného nároku žalobcu totiž, ako z obsahu faktúr č. 7310187695 a 7311406447 vyplýva, nie je len cena služieb, ale aj tieto sankcie. Ak žalovaná po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu skutkové tvrdenia o postúpení pohľadávok v priebehu ďalšieho konania pred súdom prvej inštancie bude rozporovať z vlastnej iniciatívy (nie je totiž úlohou súdu prvej inštancie opätovne ju vyzývať na vyjadrenie sa k žalobe), vysporiada sa súd prvej inštancie s otázkou, či je nutné na preukázanie doručenia oznámenia postupcu o postúpení pohľadávok vyžadovať doručenkú, alebo postačí poštový podací hárok o odoslaní oznámenia žalovanej na jej známu adresu. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž stačí, ak prejav vôle - jednostranný právny úkon dôjde do dispozičnej sféry adresáta, ktorý tým mal možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom bez ohľadu na to, či túto možnosť využil, zásielku prevzal a reálne sa s obsahom oboznámil (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 129/2010 z 28. 01. 2011, publikované pod R 27/2011).

9. Nakoľko od pomeru úspechu strán sporu vo veci samej je závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1, 2 C. s. p. v spojení s § 379 C. s. p. zrušil aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

10. O trovách konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 C. s. p. v novom rozhodnutí.

11. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).